

Markéta Šichtařová: Český ekonomický „zázrak“

- CZ24 News | 10. června 2022

ČESKO: Po druhé světové válce se v poválečném Německu mluvilo o německém hospodářském zázraku. Skupina ekonomů na základě studia liberálních ekonomických teorií vyvinula německou variantu liberální ekonomiky určenou pro válkou zničenou zemi: ordoliberalismus. Jeho reprezentantem v praxi byl například Ludwig Erhardt. A ordoliberalismus během několika málo let Německo povznesl k onomu známému „hospodářskému zázraku“.

Po covidu lze v post-pandemické České republice mluvit o českém ekonomickém „zázraku“. Skupina politiků neznalá žádných ekonomických teorií na základě honby za politickými hlasy vyvinula českou variantu politického populismu: program Antivirus. Jeho reprezentantem v praxi byl například Andrej Babiš. A Antivirus během dvou let dohnal Česko k současnému „zázraku“ na trhu práce.

V zemi, v níž spotřebitelská inflace dosahuje šestnáct procent, v níž průmysl je již v poklesu, v níž stábenictví brzdí, reálné mzdy klesají a lidé reálně chudnou, v níž vstupujeme do stagflace – v této zemi je míra nezaměstnanosti zázračně nejnižší v Evropě a dál klesá. Podle statistických dat z tohoto týdne se míra nezaměstnanosti v květnu opět mírně snížila z dubnových 3,3 % na 3,2 %.

Fronty na úradech práce jsou v této zázračné zemi věcí neznámou. Úřady práce hlásí jen 235 468 uchazečů o zaměstnání. Jejich počet byl v květnu dokonce o 8 190 nižší než na konci předchozího měsíce, ve srovnání se stejným obdobím roku 2021 je dokonce nižší o 50 354 osob. A tento zázračný pracovní trh evidentně zvládnul pojmout i desítky tisíc přicházejících Ukrajinců. Na jedno volné pracovní místo totiž v květnu dál připadalo v průměru jen 0,7 uchazeče. Nezaměstnaných je tak méně než volných míst.

Pokud by ovšem některá jiná země světa chtěla tento „zázrak“ zopakovat, úplně moc bych jí to nedoporučila.

To, co se na první pohled jeví jako výhra pro zaměstnance, je ve skutečnosti jenom známkou uvažující ekonomiky, která trpí chronickou a velmi špatně léčitelnou nemocí: Rapidní ztrátou konkurenceschopnosti a efektivity. Co si budeme povídat; nejmenší míra nezaměstnanosti, respektive plná míra zaměstnanosti, byla v naší Československé socialistické republice, v níž nepracovat bylo trestným činem příživnictví, neb rozvracet socialismus si příživníci nenecháme, i když to není k žití a k prosperitě už vůbec ne.

Chvástat se tím, že máme při 16procentní inflaci, chudnoucích domácnostech a propadajícím se průmyslu nejnižší míru nezaměstnanosti v Evropě, není – jemně řečeno – informované. Je to chvástání se nemocným trhem práce. Vždyť nemoc se vždy nemusí projevovat jen na jednu stranu. Odchylna od normality se nemusí projevovat jen vysokým počtem nezaměstnaných. U nás se nemoc projevuje neukojitelným hladem po pracovní síle. Lidé nejsou.

Lidé jsou totiž vězněni v neproduktivních, nesmyslných firmách, které nasály dotace, ale kdyby zanikly, bylo by lépe. A lidé nejsou tam, kde je po nich skutečný hlad, kde by něco skutečně mohli svými rukama, svou hlavou tvořit.

Je to výhra? Není.

Zdroj: <https://sichtarova.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=788209>

AUTOR: Markéta Šichtařová

[ZDROJ](#)